

Op 3 september 2010 werden de 5 vakbondssecretarissen van de sector industrie van BBTK Brussel-Halle-Vilvoorde (Eric Van der Smissen, Bernadette Mussche, Hendrik Vermeersch, Ria Cerulis en Martin Willems) door het Federaal Secretariaat van BBTK en bloc ontslagen wegens “een ernstige fout”.

Dit ontslag is onwettelijk want niets wat de vijf ontslagenen hebben gedaan, verrechtvaardigt het invoeren van een ernstige fout. Talrijke protestacties in de vakbondsrangen en universitaire middens zagen het daglicht om het willekeurige en onwettelijke karakter van de ontslagen te hekelen. Door zich vast te klampen aan de beginpositie die zij eind september hadden ingenomen, gedragen de belangrijkste leidinggevende figuren van BBTK-federaal, meer bepaald Edwin Dedeyn en Myriam Delmée, zich als vulgaire “schofterige” bedrijfsleiders die vakbondsafgevaardigden ontslaan die zij als te strijdbaar beschouwen. Een mobilisatie die stand houdt

Bovenop de strijd voor de reïntegratie van de 5 kameraden, is dit gevecht cruciaal want de houding van het federaal secretariaat van BBTK brengt heel het ABVV in diskrediet. Want hoe de willekeurige ontslagen van vakbondsafgevaardigden in de bedrijven bekampen als de nationale leiding van BBTK het slechte voorbeeld geeft?

De strijd gaat echter door. Vooreerst omdat de willekeurig ontslagen secretarissen verder syndicaal militeren en contact houden met de vakbondsafvaardigingen van hun sector en zich naar de bedrijven begeven om de vakbondsafgevaardigden bij te staan als zij worden geconfronteerd met herstructureringen of door de patronen onder druk worden gezet. Verder omdat de mobilisatie verder gaat op alle vergaderingen van het Uitvoerend Comité van BBTK BHV, de enige instantie die de 5 hun vakbondsmandaat kan ontnemen en door wie zij verkozen zijn. Tijdens deze maandelijkse vergaderingen van het Uitvoerend Comité van BBTK BHV verdringen zich tientallen vakbondsmilitanten zich aan de deur om de heropname te eisen.

Op 26 januari was er een algemene vergadering van de “diensten” van BBTK BHV. Zij verenigt de BBTK-afgevaardigden in de dienstenbedrijven van de regio Brussel-Halle-Vilvoorde (handel, financiën, industrie en social-profit). Deze vergadering eiste, tegen het advies in van de nationale leider die op de vergadering aanwezig was, dat er werd gesproken over de affaire van de 5 ontslagen vrijgesteld. De vergadering eiste dat men twee van de betrokken vrijgestelden zou horen die buiten pamfletten aan het uitdelen waren. Nadat zij hun uitleg hadden gedaan, met vragen en antwoorden, en na ook vrijgestelden aanhoord te hebben die de beslissing van federaal steunden, nam de vergadering een motie aan die unaniem door alle aanwezige afgevaardigden werd gestemd (meer dan 50 afgevaardigden) die de reïntegratie van de ontslagen vrijgesteld eiste. Een typisch patronale houding verwerpen

Contributed by Guy Van Sinoy
maandag, 02 mei 2011 -

Langs de andere kant deelt Mateo Alaluf, een befaamd universitair in arbeidssociologie, op een zeer duidelijke manier een speldenprik uit aan de federale leiding van BBTK door in het blad Politique te stellen dat: "De beslissing om af te danken zonder rekening te houden met de instanties die de vijf bestendige secretarissen van de industrie gemandateerd hebben, heeft echter een grote draagwijdte. Wanneer de vakbond zich aldus gedraagt ten opzichte van zijn vrijgestelden, welke legitimiteit heeft hij dan nog om zich te verzetten in de ondernemingen tegen de willekeurige ontslagen waarvan werknemers en syndicale afgevaardigden dagelijks het slachtoffer zijn? Kan die vakbond een discours geloofwaardig maken in de bedrijven, terwijl binnen de o eigen organisatie de praktijken vloeken met dit discours? Het patronaat kan dit precedent gebruiken, en doet dit trouwens bij de gewelddadigheden en pesterijen in het bedrijf MacTac. Het wangedrag van de bedrijfsdelegees dient als voorwendsel voor het VBO om weer eens de bescherming van de syndicale afgevaardigden in het algemeen aan te vallen. Syndicale praktijken die het ontslag wegens zware fout helpen banaliseren zijn net goed om het arbeidsrecht nog meer te ondermijnen.

De voogdij van de BBTK B-H-V zou dit geschil kunnen regelen door de ontslagen vrijgestelden, zonder gezichtsverlies, toe te laten hun vakbondsactiviteit verder te zetten. Dergelijke ontknoping is onwaarschijnlijk in een privaat bedrijf waar zulke problemen traditioneel afgewikkeld worden door het ontslag te verzilveren.

Is reïntegratie daarentegen geen syndicale eis? Dit is een gelegenheid om te tonen dat de vakbond zich niet gedraagt zoals het patronaat dat hij bestrijdt, en zelf wel in staat is zijn interne conflicten op te lossen zonder brutale middelen. Dit zou een elegante manier zijn om een conflict te beëindigen dat de vakbond dreigt te ondermijnen.

Op dergelijke wijze handelen, zou ertoe leiden dat ontslagpraktijken niet meer als een banaal feit passeren, terwijl de werkgevers deze juist wel willen banaliseren."